

## НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

**Предмет:** Реферат о урађеној докторској дисертацији кандидата Наташе Р. Јанковић

Одлуком Наставно-научног већа Факултета бр. 01-2305/2-7.4 од 26.12.2016. године, именовани смо за чланове Комисије за преглед, оцену и одбрану докторске дисертације кандидата Наташе Јанковић под насловом:

### **ТРАНСФОРМАЦИЈА ПРЕДЕОНЕ СТРУКТУРЕ У ПРОЦЕСУ РАЗВОЈА ТЕРИТОРИЈЕ ГРАДА: БЕОГРАД ДРУГЕ ПОЛОВИНЕ XX ВЕКА**

После прегледа достављене Дисертације и других пратећих материјала и разговора са Кандидатом, Комисија је сачинила следећи

## **РЕФЕРАТ**

### **1. УВОД**

#### 1.1. Хронологија одобравања и израде дисертације

Школске 2009/2010. године у зимском семестру, кандидаткиња је уписала Докторске академске студије архитектуре (основна област истраживања: *архитектура и урбанизам*, а ужа научна област истраживања: *архитектура*).

На основу члана 98. Статута Архитектонског факултета у Београду (“Сл. билтен Факултета”, бр. 80/08, 84/10, 88/12 и 89/12-пречишћен текст), а у вези са чланом 28. Правилника о докторским студијама (“Сл. билтен АФ”, бр. 81/08) и Одлуком Већа докторских студија Архитектонског факултета у Београду од 10.11.2014. године, Наставно научно веће Факултета је, на седници одржаној 17.11.2014. године, донело одлуку бр. 01-2284/2-5.8. којом је образована Комисија за оцену испуњености услова кандидата Наташе Јанковић, маг. инж. арх. и теме докторске дисертације, под насловом „Трансформација предеоне структуре у процесу развоја територије града: Београд друге половине XX века”, у саставу:

- др Владан Ђокић, ментор  
редовни професор, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет
- др Ана Никезић, члан Комисије  
доцент, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет
- др Невена Васиљевић, члан Комисије  
доцент, Универзитет у Београду, Шумарски факултет
- др Петар Бојанић, члан Комисије  
научни саветник, Универзитет у Београду, Институт за филозофију и друштвену теорију
- др Идис Турато, члан Комисије  
Свеучилиште у Сплиту - Факултет грађевинарства, архитектуре и геодезије;  
гостујући професор, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет

На основу члана 30. Закона о високом образовању ("Сл. Гласник РС", бр 76/05, 100/07 – аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/2013 и 99/14), а у вези са чланом 100. Статута Архитектонског факултета у Београду ("Сл. билтен АФ", бр. 80/80, 84/10, 89/12 – пречишћен текст и 98/14), чланом 31. Правилника о докторским студијама Архитектонског факултета у Београду ("Сл. билтен АФ", бр. 102/14) и сагласности Већа научних области грађевинско-урбанистичких наука Универзитета у Београду од 25.12.2014. године, Наставно научно веће Факултета је, на седници одржаној 26.01.2015. године, донело одлуку број 01-68/2-10.4. да се Наташи Јанковић, маг. инж. арх., одобрава рад на теми докторске дисертације, под насловом „**Трансформација предеоне структуре у процесу развоја територије града: Београд друге половине XX века**” и да се за ментора именује др Владан Ђокић, редовни професор Архитектонског факултета Универзитета у Београду.

13.07.2015. године Наставно научно веће Архитектонског факултета Универзитета у Београду, донело је одлуку број 01-954/2-10.47., да се кандидаткињи Наташи Јанковић, због обимности истраживања одобри продужетак рока за израду рада на докторској дисертацији годину дана, односно до 30.09.2016. године. 13.07.2016. године Наставно научно веће Архитектонског факултета Универзитета у Београду, донело је одлуку број 01-808/2-8.14.8, да се кандидаткињи Наташи Јанковић, на захтев ментора, због обимности истраживања одобри продужетак рока за израду рада на докторској дисертацији, до 30.09.2017. године.

Завршену докторску дисертацију кандидаткиња, уз сагласност ментора, предаје на Веће докторских студија 20.12.2016. године. На основу члана 101. и члана 102. Статута Архитектонског факултета у Београду ("Сл. билтен АФ", бр.105/15 – пречишћен текст), члана 37. Правилника о докторским академским студијама ("Сл. билтен АФ", бр. 102/14) и Одлуке Већа докторских студија Факултета од 20.12.2016. године, Наставно-научно веће Факултета је, на седници одржаној дана 26.12.2016. године, донело одлуку број 01-2305/2-7.4 да се образује Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације кандидаткиње Наташе Јанковић под насловом „**Трансформација предеоне структуре у процесу развоја територије града: Београд друге половине XX века**” у саставу:

- др Владан Ђокић, ментор  
редовни професор, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет
- др Ана Никезић, члан Комисије  
доцент, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет

- др Невена Васиљевић, члан Комисије  
доцент, Универзитет у Београду, Шумарски факултет
- др Петар Бојанић, члан Комисије  
научни саветник, Универзитет у Београду, Институт за филозофију и друштвену теорију
- др Идис Турато, члан Комисије  
Свеучилиште у Сплиту - Факултет грађевинарства, архитектуре и геодезије;  
гостујући професор, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет

## 1.2. Научна област дисертације

Докторска дисертација припада образовно-научном пољу *техничко-технолошких наука*, (ужа) научној области *архитектура и урбанизам*, уже научне области: Архитектонско пројектовање и савремена архитектура, Урбанизам и просторно планирање, за које је матичан Архитектонски факултет у Београду.

Ментор предметне дисертације је др Владан Ђокић, редовни професор Архитектонског факултета Универзитета у Београду. Компетенције ментора за вођење ове предметне докторске дисертације одређују референце наведене у наставку:

1. G. Mickovski, V. Djokic, „Okružni ured za osiguranje radnika u Skopju arhitekta Drage Iblera, 1934,“ *Prostor*, Vol. 23, No. 1 (49), pp. 82-95, 2015. ISSN 1330-0652 (Print), ISSN 1333-9117 (Online).
2. P. Bojanić, V. Djokić, „La Philosophia Architettonica,“ *Rivista di estetica*, LabOnt, Rosenberg & Sellier Editori, Torino, Vol. 55, n. 1, pp. 81-88, 2015. ISBN 9788878853744.
3. S. Marošan, D. Milićević, V. Djokić, M. Šoškić, „Value Framework for Evaluation of Land Banks/Funds,“ *Geodetski vestnik*, Vol. 58 (3), p.568-577, 2014. ISSN 0351-0271.
4. Z. Gospavić, J. Gučević, O. Vasović, V. Djokić, „Mortgage market in the Republic of Serbia: Present situation and prospects,“ *Geodetski vestnik*, Vol. 57 (1), pp.85-96, 2011. ISSN 0351-0271.
5. P. Bojanić, V. Djokić, „L'institution revolutionnaire“. О 'prevratu', nasilju in instituciji pri Gillesu Deleuzu,“ *Filozofski vestnik*, pp. 223-234, 2011. ISSN 0353-4510.

## 1.3. Биографски подаци о кандидату

Наташа Јанковић рођена је 9.1.1985. године у Крушевцу. После завршене основне школе и гимназије уписала је Архитектонски факултет Универзитета у Београду 2004. године, где је дипломирала три године касније на основним академским студијама са просеком 9.12, а две године након тога и на дипломским академским студијама са просеком 9.91. Након што је била део групе студената који је 2009. године награђен од стране Универзитета у Београду за најбољи студентски стручни и научно-истраживачки рад уписује исте године студије трећег степена. Као усмерење докторских академских студија одабрала је студије научног карактера, основна област истраживања *Архитектура и урбанизам*, које је успешно завршила са просечном оценом 9.59 током студија. Поред тога похађала је и неколико стручних и истраживачких радионица и додатних програма усавршавања, како у земљи тако и у иностранству.

После учешћа на бројним архитектонским и урбанистичким конкурсима, међу којима је било и више награђених, у периоду од 2006. до 2010. године, Јанковићева се усмерава ка научно-истраживачком раду. Као стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије 2010. године учествовала је на пројекту „Одрживи развој и уређење бањских и туристичких насеља у Србији“ (носилац Институт за архитектуру и урбанизам Србије), док је од 2011. године ангажована као истраживач у оквиру пројекта „Утицај климатских промена на планирање урбаног и руралног развоја у циљу очувања животне средине“ (носилац Архитектонски факултет). Запослена је на Архитектонском факултету УБ од 2013. године, прво у звању истраживача-приправника, а од 2016. године истраживача-сарадника. Од 2012. године учествовала је у организационим комитетима и тимовима неколико међународних научних скупова и семинара који је приредио Архитектонски факултет Универзитета у Београду и у оквиру којих су учествовали бројни истакнути појединци у области архитектуре, урбанизма и естетике (*IAA 2015: Revisions of Modern Aesthetics* (2015); *Forms of Space* (2015); *Issues? Concerning the Project of Peter Eisenman. Discussions with Peter Eisenman* (2013); *Architecture of Deconstruction / the Specter of Jacques Derrida* (2012)).

Наташа Јанковић је као студент и докторски кандидат учествовала на бројним међународним научним скуповима и научним и стручним радионицама у оквиру којих је, такође, била и ментор млађим колегама, као и на националним и међународним изложбама. Поред саопштења објављених у целини или изводу, као и поглавља, интервјуа и превода, Наташа Јанковић је објавила и радове у оквиру међународних часописа, као и поглавља у оквиру монографија међународних издавача.

У току 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012, 2012/2013, 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, као и 2016/2017. школске године активно учествује у процесу одвијања наставе на Основним академским и Мастер студијама на предметима Департмана за архитектуру Архитектонског факултета Универзитета у Београду, у области Архитектонског пројектовања и савремене архитектуре. Кроз свој професионални ангажман тежи повезивању истраживачког, практичног и образовног приступа бављења архитектуром, у циљу доприноса академској и широј заједници.

## 2. ОПИС ДИСЕРТАЦИЈЕ

### 2.1. Садржај дисертације

Докторска дисертација кандидаткиње Наташе Јанковић изложена је на **300** страница. У делу који претходни нумерисаном делу рада, дати су: насловне стране на српском и енглеском језику, резиме на српском и енглеском језику, садржај и преглед графичких прилога и илустрација. Основни текст дисертације, са илустрацијама и графичким прилозима дат је на укупно **255** страница. Након основног текста следи списак коришћене литературе и извора, биографија кандидата и изјаве. Докторска дисертација има три дела: *Увод*, *Приказ и интерпретацију резултата истраживања* који се састоји из два дела који садрже по три главе, и на крају *Закључна разматрања*.

## САДРЖАЈ

### (I) УВОД: ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ И ТЕОРИЈСКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА

#### **Уводне напомене о теми и претходна анализа података о предмету истраживања Образложење теме истраживања и поставка почетних хипотеза**

Проблем и предмет истраживања

Циљеви и задаци истраживања

Полазне хипотезе истраживања

#### **Образложење теоријско-методолошког приступа теми истраживања**

Научно-методолошка поставка истраживања

Генерална структура докторске дисертације

Научна оправданост, очекивани резултати и практична примена резултата истраживања

### (II) ПРИКАЗ И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

#### **1. ТЕОРИЈСКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА: ТРАНСФОРМАЦИЈА ПРЕДЕОНЕ СТРУКТУРЕ У ПРОЦЕСУ РАЗВОЈА ТЕРИТОРИЈЕ ГРАДА**

##### **Глава 1. Појмовно и концептуално дефинисање предела и територије**

1.1. Појмовно и концептуално *дефинисање предела*

1.2. Појмовно и концептуално *дефинисање територије*

1.3. Позиција архитектуре у процесу дефинисања предела и територије

##### **Глава 2. Дефинисање предеоне структуре у процесу развоја територије града**

2.1. *Процеси* развоја територије града: однос физичког и друштвеног простора

2.2. *Елементи* предеоне структуре дефинисани у процесу развоја територије града

2.3. Значај елемената предеоне структуре у процесу развоја територије града

##### **Глава 3. Трансформација предеоне структуре:**

**успостављање релације између целине и елемената**

3.1. Трансформација предеоне структуре кроз трансформацију елемената

3.2. Дефинисање целине предеоне структуре кроз односе елемената

3.3. Мапирање трансформације предеоне структуре у процесу развоја територије града

- (I I) **ТРАНСФОРМАЦИЈА ПРЕДЕОНЕ СТРУКТУРЕ БЕОГРАДА ДРУГЕ ПОЛОВИНЕ XX ВЕКА**  
(Рекомпоновање предела: аутономија целине и различитост елемената)

**Глава 4. Између мисли и плана: формирање целине предеоне структуре Београда друге половине XX века**

**4.1. Комплементарност мисли и плана 1950-их година**

- 4.1.1. Планирање и развој града 1950-их: „проширивање територије“  
4.1.2. Актуелна мисао архитектата и урбаниста 1950-их:  
Прво саветовање архитектата и урбаниста СФРЈ

**4.2. Комплементарност мисли и плана 1970-их година**

- 4.2.1. Планирање и развој града 1970-их: „архипелаг насеља у мору зеленила“  
4.2.2. Актуелна мисао архитектата и урбаниста 1970-их:  
Прва конференција УН о човековој средини

**4.3. Усклађеност плана и мисли у процесу развоја предеоне структуре Београда**

- 4.3.1. Формирање *целине* предеоне структуре: утопија о *мрежи* зеленила  
4.3.2. Истакнути *елементи* предеоне структуре: *знамења природе*  
(Звездарска шума, Кошутњак, парк Ушће)

**Глава 5. Између теорије и праксе – градити природу vs. градити у природи: истакнути елементи предеоне структуре Београда**

**5.1. Градити природу: планирани елементи природности**

од значаја за развој целине предеоне структуре Београда

**5.2. Градити у природи: изграђени елементи**

од значаја за развој територије града Београда

**5.3. Мапирање елемената предеоне структуре**

од значаја за процес развоја територије града

- 5.3.1. *Интерпретативни* потенцијал мапираних елемената  
о процесима и производима развоја

**Глава 6. Између стварности и визије:**

**трансформација предеоне структуре Београда**

**6.1. Трансформација елемената предеоне структуре Београда: места порозности**

- 6.1.1. Планирање и развој града 1980-их:  
„омогућавање континуитета у трајању града“  
6.1.2. Потенцијал *места порозности*: хетеротопија у граду

**6.2. Трансформација целине предеоне структуре: *старе* теме и *нови* приступи**

- 6.2.1. Конкурс за унапређење урбане структуре (Новог) Београда и  
„алтернативни модели“  
6.2.2. Стање целине и потенцијал елемената предеоне структуре

**6.3. Закључне напомене: флексибилни манифест – „архитектура територије“: елементи, везе, целина**

## (I I) ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА: ОПЕРАЦИОНАЛИЗАЦИЈА

### САВРЕМЕНИ ГРАД КАО ОБНОВЉЕНИ ПРЕДЕО: УСПОСТАВЉАЊЕ ОДНОСА ИЗМЕЂУ ПРИРОДЕ И НАСЛЕЂЕНЕ СТРУКТУРЕ

#### Глава 7. Потенцијални модели трансформације предеоне структуре Београда

- 7.1. Трансформација кроз пројекат:  
фрагменти природности као елемент пројектовања
- 7.2. Трансформација кроз парадигму:  
од фрагментарног деловања до формирања мреже (предео као систем)
- 7.3. Трансформација кроз програм: мреже, тачке и поље развоја  
(предео као динамичан процес)
- 7.4. Неке од могућих просторних интерпретација предложених приступа трансформацији

7.4.1. Повезивање знамења *природе* и истакнутих *елемената* развоја: Београд

#### ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА

#### ПОЈМОВНИК

#### БИБЛИОГРАФИЈА

Биографија аутора

Изјава о ауторству

Изјава о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада

Изјава о коришћењу

#### 2.2. Кратак приказ појединачних поглавља

Генералну структуру рада чине три основне целине: 1) Увод, 2) Приказ и интерпретација резултата истраживања, и 3) Закључна разматрања. На крају рада налазе се *појмовник* тематских одредница од значаја за истраживање и библиографске јединице.

**Увод** утврђује опште полазиште, даје почетни приказ извора истраживања и дефинише општи контекст истраживања и деловања. Овај део упућује на постојеће теорије и ставове о теми рада (односно даје анализу информација о предмету и проблему рада који претходе истраживању), затим је дато објашњење проблема и предмета истраживања, преглед референтне литературе, изложени су циљеви и задаци научног рада, основне научне хипотезе, подаци о методолошком поступку, примењеним методама и поступцима, као и процена научне оправданости и очекиваних резултата истраживања.

Средишњи део рада, **Приказ и интерпретација резултата истраживања**, састоји се из три дела.

**Први део** истраживања представља *Теоријски оквир истраживања: трансформација предеоне структуре у процесу развоја територије града* и састоји се из три главе. **Прва глава** представља *Појмовно и концептуално дефинисање предела и територије* у оквиру које се испитује пресечно поље мишљења и деловања унутар мисаоних скупова предела, територије и архитектуре. Конципирана је у три поглавља, од којих прво описује елементе структуре и процесе *дефинисања предела*, друго поглавље описује елементе структуре и процесе *дефинисања територије*, док треће, закључно поглавље ове главе, испитује позицију архитектуре у процесу дефинисања предела и територије. **Друга глава** утврђује начин на који се врши *Дефинисање предеоне структуре у процесу развоја територије града* и има за циљ утврђивање *процеса и производа* мишљења и деловања. У првом поглављу описани су *Процеси развоја територије града: однос физичког и друштвеног простора* кроз представљање доминантних *сценарија* деловања; док друго поглавље описује *Елементе предеоне структуре дефинисане у процесу развоја територије града*, што резултира закључним поглављем ове главе које испитује *Значај елемената предеоне структуре у процесу развоја територије града*. **Трећа глава** у циљу посматрања и целине предеоне структуре као и њених саставних елемената упућује на методолошки апарат промишљања и деловања који своје упориште налази у филозофском и лингвистичком дискурсу. Умрежавање оваквог методолошког апарата омогућава *читање просторног наратива града* као и смернице за производњу његове будуће структуре за шта су полазишта дата у оквиру поглавља *Трансформација предеоне структуре кроз трансформацију елемената*, која описује процесе *Трансформације предеоне структуре кроз трансформацију елемената*, као и *Дефинисање целине предеоне структуре кроз односе елемената*. Кроз закључно поглавље ове главе разматране су технике и алати *Мапирања трансформације предеоне структуре у процесу развоја територије града*.

**Други део** истраживања, под насловом *Трансформација предеоне структуре Београда друге половине XX века (рекомпоновање предела: аутономија целине и различитост делова)* бави се како формирањем предела у целини – у оквиру теоријског и практичног дискурса, тако и изграђеним елементима у њему – кроз њихове основне концепције, али и реално стање у коме се налазе у оквиру структуре укупне територије Београда. **Прва глава** овог дела, *Између мисли и плана: формирање целине предеоне структуре Београда друге половине XX века*, доводи у паралелне равни архитектонску и урбанистичку мисао исказану кроз генералне урбанистичке планове и истакнуте конференције које су од значаја за посматрани временски период, посматрано кроз две временски пресечне тачке, што је приказано кроз поглавља: *Комплементарност мисли и плана 1950-их година* и *Комплементарност мисли и плана 1970-их година*. На основу овако успостављених релација стиче се увид у комплексност мишљења, односно утопији о *мрежи зеленила* и тежњу формирања целине предеоне структуре, што је описано кроз закључно поглавље: *Усклађеност плана и мисли у процесу развоја предеоне структуре Београда*, у оквиру ког су истакнути и одређени *елементи предеоне структуре* као *знамења природе* (Звездарска шума као случај „уоквирене придоре“; Кошутњак као случај „(не)такнуте“ природе и парк Ушће као случај „пројектоване“ природе. **Друга глава** под насловом *Између теорије и праксе – грдити природу vs. градити у природи: истакнути елементи предеоне структуре Београда* садржи два поглавља: *Градити природу: планирани елементи природности од значаја за развој целине предеоне структуре Београда* и *Градити у природи: изграђени*



елементи од значаја за развој територије града Београда у оквиру којих се испитује значај архитектонског геста и урбанистичког поступка кроз различите сценарије деловања који за производ имају (раз)грађену природу, на основу којих настаје закључно поглавље: *Мапирање елемената предеоне структуре од значаја за процес развоја територије Београда*. Мапирани елементи (истакнути изграђени и елементи природности) сведоче о различитим процесима развоја територије града приликом којих су формиран: *пејзаж моћи, предео колектива или визионарско поље* и на основу којих се испитује *Интерпретативни потенцијал мапираних елемената о процесима и производима развоја*. **Трећа глава** овог дела, а шеста у оквиру доктората, носи наслов *Између стварности и визије: трансформација предеоне структуре Београда* и описује стање предеоне структуре између визионарских приступа (конкурса и теоријског модела) и реалног стања елемената. Прво поглавље *Трансформација елемената предеоне структуре: места порозности* описује промене настале у приступу: *Планирање и развој града 1980-их: „омогућавање континуитета у трајању града”*, као и стање у коме се предеона структура налази, односно производе процеса промена: *Потенцијал места порозности: хетеротопија у граду*. Друго поглавље, под насловом *Трансформација целине предеоне структуре: старе теме и нови приступи* испитује неке од временски подударних примењених приступа трансформацији у таквим околностима: *Конкурс за унапређење урбане структуре (Новог) Београда и „алтернативни модели”*, на основу чијих резултата се може дефинисати *Стање целине и потенцијал елемената предеоне структуре*. Све ово води ка закључним напоменама овог дела у оквиру којих се предлаже: *флексибилни манифест – „архитектура територије”* кроз елементе, везе и целину.

**Трећи део** истраживања, под насловом *Операционализација – савремени град као обновљени предео: успостављање односа између природе и наслеђене структуре у њој* има за циљ успостављање *Потенцијалних модела трансформације предеоне структуре Београда*, чије се полазиште налази у умрежавању два међузависна поља, а то су савремене тенденције развоја урбаног предела и потенцијал коришћења постојећих физичких и мисаоних просторних трагова. На овај начин остварује се целовит и динамичан *просторни наратив* града, читљив кроз *архитектуралне топографије*. **Седма глава** која истражује претходно споменуте могуће моделе деловања подељена је у три подпоглавља која описују различите приступе у односу на величину просторног обухвата или време трајања. Прво потпоглавље, *Трансформација кроз пројекат: фрагменти природности као елемент пројектовања* даје предлоге приступа за будуће архитектонско деловање, било у оквиру новопроектованих или постојећих физичких структура које се налазе у оквиру предела доминантне природности. Друго подпоглавље носи наслов *Трансформација кроз парадигму: од фрагментарног деловања до формирања мреже (предео као систем)* и на основу критичког преиспитивања ранијих визија и степена оствареност *утопије о мрежи зеленила* поново осветљава ову тему као и њен значај за укупну структуру града. Треће подпоглавље, *Трансформација кроз програм: мреже, тачке и поље развоја (предео као динамичан процес)*, након чега следи предлог за могуће *итинераре и сценарије Повезивања знамења природе и истакнутих елемената развоја Београда*, као комуникационих кодова, чиме се указује на значај појединачних елемената предеоне структуре унутар укупне територије града, како за разумевање прошлости њеног развоја, тако и за давање смерница будућих деловања. Овакво *просторно читање града* у коме су од нарочитог значаја и елемент и целина упућује на неопходност сагледавања различитих тренутака и просторно-временских система развоја, као и начина њиховог приказа.

У закључцима и препорукама сумирају се резултати претходних истраживања, проверавају полазне хипотезе и отварају се правци за нова истраживања. На крају рада, пре библиографије, налази се *Појмовник тематских одредница* које су биле од значаја за ово истраживање.

### 3. ОЦЕНА ДИСЕРТАЦИЈЕ

#### 3.1. Савременост и оригиналност

Савременост овог истраживања препознаје се у успостављању релације између архитектуре и територије, посматрано кроз трансформацију предеоне структуре као производа процеса који се дешавају унутар ова два концепта, а што је у складу са актуелним теоријским и практичним истраживања која истичу значај архитектонског деловања у процесу дефинисања како предела, тако и територије града. Такође, савременост се огледа и у коришћеном методолошком апарату у којем се историјско-интерпретативно истраживање трансформације предеоне структуре Београда друге половине XX века доводи у везу са савременим теоријама трансформације урбаног предела. У оквиру истраживања предео је посматран као просторни наратив о сложеним друштвеним и физичким процесима промена, на основу чега су предложене смернице за редефинисање просторних односа елемената његове структуре (и природних и изграђених) унутар посматране територије. Проширивање методолошког апарата укључује и топографске и картографске приступе и приказе резултата истраживања, чиме су резултати теоријског истраживања врло вешто уведени у домен смерница за практично деловање.

Оригиналност дисертације огледа се, пре свега, у постављању у паралелне равни различитих размера (територија града и појединачни архитектонски гестови), као и приступа (кроз теорију и праксу) архитектонског и урбанистичког деловања. Будући да је за предмет рада одабрана територија Београда и период друге половине XX века, оригиналност рада огледа се и у успостављању релација између: 1) мисли и плана (кроз испитивање комплементарности мисли исказане на значајним конференцијама и оних визуелизованих у оквиру генералних урбанистичких планова); 2) теорије и праксе (кроз мапирање значајних елемената (природности и изграђених) за процес развоја територије града; као и 3) стварности и визије (кроз утврђивање стања целине и потенцијала елемената предеоне структуре).

Коначно, савременост и оригиналност ове дисертације огледа се у критичком преиспитивању и утврђивању релевантности неких од раније предлаганих ставова и приступа развоју предела у контексту савремених принципа трансформације урбаног предела.

#### 3.2. Осврт на референтну и коришћену литературу

Кандидаткиња је у оквиру докторске дисертације користила обимну литературу и изворе из области архитектуре, урбанизма, екологије, културне и хумане географије, филозофије и семиологије, као архитектонско-урбанистичке и културне и друштвене историје Београда и Југославије. Избор и обим библиографских јединица (укупно 278) указује на то да је кандидаткиња упозната са кључним теоријским расправама и резултатима, као и са релевантним референтним оквирима области које истражује, а такође и да на адекватан начин користи изворе за аргументацију својих ставова.

Литература о проблему истраживања, односно кључне библиографске јединице уз помоћ којих је успостављен теоријски оквир истраживања, односно релације унутар појмовне и концептуалне тријаде архитектуре, предела и територије:

- Gissen, David (ed.), *Territory: Architecture Beyond Environment*. London: Architectural Design Books, 2010.
- Gregotti, Vittorio. „Territory and Architecture,” In: K. Nesbitt (ed.), *Theorizing a New Agenda for Architecture: An Anthology of Architectural Theory 1965-1995* (New York, Princeton Architectural Press, 1996), 338–344.
- Gregotti, Vittorio. „The Form of the Territory”. trans. Walter van der Star, *OASE 80: On Territories*, Amsterdam: NAI Publishers, 2009, 7–22.
- Duncan, James and Nancy Duncan. „(Re)Reading the Landscape.” *Environment and Planning D: Society and Space*, 6 (1988): 117–126.
- Elden, Stuart. „The Significance of Territory,” *Geografica Helvetica*, 68 (2013): 65–68.
- Lörzing, Hans. *The Nature of Landscape: A Personal Quest*. Rotterdam: 010 Publishers, 2001.
- Leatherbarrow, David. „Topographical Premises,” *Journal of Architectural Education* (1984-), 57 (3) (2004): 70–73.
- Picon, Antoine. „What has happened to territory?”, *Territory, architecture beyond environment*, David Gissen guest editor, *AD Architectural Design*, 3 (2010): 94–100.
- Corner, James (ed.). *Recovering Landscape: Essays in Contemporary Landscape Architecture*. New York: Princeton Architectural Press, 1999.
- Waldheim, Charles. *The Landscape Urbanism Reader*. New York: Princeton Architectural Press, 2006.

О процесима и производима трансформације предеоне структуре у оквиру полазишта за успостављање истраживачких питања и критичког методолошког приступа посматрања трансформација:

- Banham, Reyner. *Los Angeles: the architecture of four ecologies*. London: University of California Press, (2009 [1971]).
- Diener, Roger, Jacques Herzog, Marcel Meili, Pierre de Meuron and Christian Schmid (eds.). *Switzerland: An Urban portrait. Book 1: Introduction. Switzerland – Presented in Terms of Networks, Borders, and Differences*. Basel: ETH StudioBasel, Contemporary City Institute, 2006.
- De Solà-Morales, Ignasi. *Differences: Topographies of Contemporary Architecture*. Cambridge, Mass, USA: MIT Press, 1996.
- De Sola-Morales, Ignasio. „Terrain Vague”. In: Cynthia Davidson (ed.), *Anyplace*. Cambridge: MIT Press, 1995, 118–123.
- Zukin, Sharon. *Landscape of Power: from Detroit to Disney World*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1991.
- Lefebvre, Henri. *Writings on Cities*. New York: Wiley, 1996.
- Lefebvre, Henri. *The Production of Space*. Oxford, OX, UK; Cambridge, Mass., USA: Blackwell, 1991.
- Foucault, Michael. „Of the other spaces”. *Diacritics*, 16 (1) (1986): 22–27.

### 3.3. Опис и адекватност примењених научних метода

Истраживање целовитости и међузависности природног и друштвеног проблема трансформација, захтевало је различите методолошке приступе критичког разматрања појава који дефинишу проблем и предмет истраживања, односно критичко испитивање процеса и производа трансформација у односу на културно-историјски и друштвени контекст развоја.

У почетној фази истраживања успостављени су параметри и критеријуми методолошког апарата на основу ког ће бити посматрани проблем и предмет истраживања, у највећој мери на основу критичке анализе теоријских поставки релевантних за истраживање (успостављање релације између концепта архитектура/предео/територија, као и целина/елемент). Након дефинисања теоријског оквира истраживања почетна фаза рада подразумевала је и процес формирања документационе основе, њеног прикупљања, класификације и систематизације. Коришћењем научног метода анализе грађе – примарних и секундарних извора, извршена је систематизација извора, анализа садржаја, као и њихова компаративна анализа, на основу којих су дефинисани критеријуми и елементи истраживања, који су предмет другог дела рада.

Друга фаза истраживања подразумева архитектонско-урбанистичку, али и културно-историјску и друштвено-политичку анализу целине и елемената од значаја за процес трансформације предеоне структуре, посматрано кроз теоријски, практични и визионарски приступ деловања. Кроз испитивање доминантних теоријских ставова исказаних у оквиру конференција и планова, затим појединачних архитектонских гестова (у оквиру којих су настали истакнути изграђени и елементи природности), као и визионарских модела исказаних кроз конкурсне предлоге и теоријске моделе, истраживани су процеси и производи трансформације предеоне структуре. Овај део истраживања спроведен је кроз морфолошка истраживања, односно кроз мапирање, студије случаја, упоредну анализу и компаративни метод. На основу резултата овог дела истраживања испитивање могућности будућих трансформација у највећој мери је експерименталног карактера, засновано на логичкој аргументацији. Истраживање могућности трансформације наслеђене физичке структуре у пределу испитивано је кроз могућност деконструкције кодинарних значења наслеђених простора, на основу просторне анализе ових полигона (кроз емпиријска и феноменолошка истраживања) и њиховим довођењем у везу са савременим правцима и алатима у области архитектуре и урбанизма.

У завршној фази истраживања извршена је синтеза и интерпретација резултата истраживања, са критичким освртом и провером у односу на полазне хипотезе и основне постулате изабраног теоријског оквира. Закључци су додатно предствалени графичким прилозима, који непосредно и јасно показују резултате истраживања, али и упућују на формулисање нових истраживачких тема.

### 3.4. Применљивост остварених резултата

Остварени резултати могу се класификовати у неколико категорија могућих примена. Прво, кроз теоријски оквир истраживања успостављена је однос између архитектуре и територије, кроз савремени приступ истраживању урбаног предела, што је директно применљиво у будућим истраживањима у области архитектуре и урбанизма. Даља теоријска примена резултата и методолошки приступ истраживању може се користити

за увођење топографског приступа истраживања архитектуре у оквиру научно-истраживачких пројеката и високошколске наставе архитектуре и урбанизма.

Друго, практична примена резултата истраживања огледа се превасходно у смерницама за успостављање везе између природног и изграђеног окружења кроз могућност њиховог садејства у процесу савременог развоја градова, али кроз истовремено коришћење потенцијала постојеће физичке структуре града, као и неких од раније постављених постулата развоја. Кроз поновно преиспитивање и довођење у паралелне равни са релевантним приступима развоју градова у свету (некада и сада) истраживање има примену у информисању научне и стручне јавности о савременој актуелности неких од ранијих постулата и значају одређених елемената развоја. Такође, предложени модели трансформације дају могућности њихове примене у различитим временским и просторним размерама.

Треће, применљивост добијених резултата огледа се и у могућности њихове примене у педагошком раду кроз развој курикулума основног вида практичне наставе у области архитектуре и урбанизма – студио пројекта на више нивоа, од стручног усавршавања кроз тематске радионице и конференције шире професионалне заједнице (домаће и иностране) до високошколске наставе.

Закључно, остварени увиди и резултати применљиви су не само у оквиру дисциплине архитектуре и урбанизма, већ и у додирним дисциплинама урбане теорије и историје, хумане географије, просторног планирања, пејзажне архитектуре и др.

### 3.5. Оцена достигнутих способности кандидата за самостални научни рад

Докторска дисертација кандидаткиње Наташе Јанковић показује резултат посвећеног и самосталног рада младог истраживача, који се интензивно развијао у претходних пар година – од уписа на Докторске академске студије 2009. године кроз ангажовани рад у оквиру научно-истраживачког пројекта, објављивање радова у научним публикацијама од националног и међународног значаја, као и учешћем на стручним и научним скуповима у земљи и иностранству. Највећи број објављених истраживања тематски је у складу са оним што кандидаткиња истражује и у оквиру докторске дисертације.

Посебни квалитет рада кандидаткиње у дисертацији огледа се у истраживачкој ширини и зрелости који омогућавају бављење комплексном тематиком, примену методологије различитих дисциплина, као и способност за успостављање релације између теоријских поставки и могућности њихове операционализације. Поред приступа и специфичан приказ резултата указује на истраживачки афинитет кандидаткиње, њену зрелост и способност за самостални научни рад.

## **4. ОСТВАРЕНИ НАУЧНИ ДОПРИНОС**

### 4.1. Приказ остварених научних доприноса

Основни научни допринос дисертације огледа се у проблемском и тематском проширивању тема које су од значаја за проучавања историје и теорије архитектуре и урбанизма Београда, али и у утврђивању референтног оквира истраживања и деловања у области архитектонског пројектовања и савремене архитектуре. Међу оствареним научним доприносима као најзначајнији могу се издвојити следећи:

У оквиру проблема истраживања:

- систематизација савремених теоријских ставова о улози архитектуре у процесу дефинисања предела и територије града;
- успостављање и објашњење значаја појединачних елемената (изграђених и природних) предеоне структуре у процесу развоја (целине) територије града;
- утврђивање техника и алата приказа трансформације предеоне структуре града.

У оквиру предмета истраживања:

- утврђивање усклађености мисли (конференције) и плана о значају формирања целине у процесу развоја предеоне структуре Београд у посматраном периоду;
- мапирање истакнутих елемената природности – знамења природе од значаја за процес трансформације предеоне структуре у посматраном периоду;
- утврђивање потенцијала истакнутих елемената (изграђених и природности) као сведока о процесима развоја града (еколошком, геополитичком (административно-управном), инфраструктурно-привредном, друштвеном (културно-историјском), као и визионарском);
- утврђивање релевантности неких од ранијих приступа развоју и њихова усклађеност са савременим тенденцијама трансформације предела, кроз успостављање односа између природе и наслеђене структуре;
- предлог потенцијалних модела и места трансформације савременог града као обновљеног предела на примеру Београда.

У методолошком смислу:

- иновативан метод приказивања резултата истраживања кроз јасне и оперативне графичке прилоге;
- систематизација појмова од значаја за ово и будућа истраживања архитектуре, предеоне структуре и територије;
- могућност операционализације знања – стављање у функцију теорије, праксе и курикулума архитектуре у савременом тренутку.

#### 4.2. Критичка анализа резултата истраживања

Истраживање приступа, односно процеса и производа трансформације предеоне структуре Београда у оквиру посматраног временског периода од великог је значаја ради утврђивања континуитета мисли и процеса развоја територије града. Критичким разматрањем ранијих приступа и значаја произведених елемената утврђена је референтна основа и просторна база за формирање могућих модела даљег развоја.

У оквиру резултата истраживања отвара се широк спектар могућности решавања савремених проблема архитектонске праксе, али и укупног развоја градова, с обзиром да је константна тежња рада успостављање релације између целине и елемената (предеоне) структуре. Уместо дефинисања довршеног и до крајње мере дефинисаног модела трансформације као пројектантског апарата, дисертација пре излаже кључне теме, потенцијале и проблеме интегрисања природне и (наслеђене) изграђене средине, узимајући у обзир све аспекте њеног дотадашњег, али и актуелне тенденције будућег развоја. Паралелно увођење ових тема у области Урбанизма и просторног планирања, као и Архитектонског пројектовања и савремене архитектуре, даје методолошки, научни и стручни допринос матичној области Архитектуре и урбанизма.

#### 4.3. Верификација научних dopриноса

### **М 10 Монографије, монографске студије, тематски зборници, лексикографске и картографске публикације међународног значаја**

#### **М14** *Монографска студија / поглавље у књизи М12 или рад у тематском зборнику међународног значаја*

1. Kusic, A., **Jankovic, N.** (2017). „Interview with Peter Eisenman“. In: Djokic V., Bojanic P. (eds). *Peter Eisenman in dialogue with architects and philosophers*. Milano: Mimesis International, 243–254. (ISBN: 9788869770388)
2. Djokic, V., Nikezic, A., **Jankovic, N.** (2014). „Socially Responsible Architect – Toward Creating Place“. In: Narayanasamy, S. (ed.) (2014). *International Conference on Social Science and Management (ICSSM2014)*. USA, Illions, Chicago, 169–176. (ISI/Web of Science) (ISBN: 978-1-60595-170-6)
3. Nikezić A., **Janković N.** (2012). „Kosutnjak – Landscape as a Learning System“. In: Brebia C. A., Hernandez S. (eds.). *Design and Nature VI. Comparing Design in Nature with Science and Engineering*. WIT Press, Southampton, 61–73. (ISI/Web of Science) (ISBN: 978-1-60595-170-6)

### **М 20 Радови објављени у научним часописима међународног значаја; научна критика; уређивање часописа**

#### **М23** *Међународни часопис*

4. Nikezić, A., **Janković, N.** (2014). „Ka društveno odgovornom arhitektonskom obrazovanju“. *Sociologija i prostor*, 279–293.

#### **М24** *Рад у часопису међународног значаја верификован посебном одлуком*

5. Kusic, A., **Jankovic, N.** (2017). „Cerak Vinogradi: Spatial Framing, User Interventions and *Vruć vetar* TV Series“. *Facta Universitatis, Series: Architecture and Civil Engineering*, Vol. 15, No. 1, in printing process. (ISSN)

### **М30 Зборници међународних скупова**

#### **М33** *Саопштење са међународног скупа штампано у целини*

6. Vasiljević-Tomić D., Nikezić A., Ćirić D., **Janković N.** (2013): „Blog on trial: exposed field in architectural education“. Proceedings of the International Conference and Exhibition ON ARCHITECTURE Book of Abstracts & Exhibition Book, STRAND – Sustainable Urban Society Association, 536–545.
7. Djokić, V., A. Nikezić, **Janković, N.** (2013). „Learning from the Landscape: Toward Socially Responsible Architectural Education“. *2013 International Conference on the Modern Development of Humanities and Social Science (MDHSS2013)*. Hong Kong: Hong Kong Applied Science and Technology Research Institute, 166–170.
8. Nikezić, A., **N. Janković** (2013). „(Re)creating Urban Landscape: New Belgrade Riverfront“. U: Vujošević M., S. Milijić (ur.). *2<sup>nd</sup> International Scientific Conference Regional Development, Spatial Planning and Strategic Governance Conference Proceedings*. Belgrade: Institute of Architecture and Urban & Spatial Planning of Serbia, 1070–1081.
9. Pucar, M., S. Simonović, **Janković, N.** (2012). „Implications of a New Methodology Applied Onto Models Of Traditional Residential Buildings In The Villages Of Serbia“. U: Olabi, A. G., K.Y. Benyounis (ur.). *Environment and Clean Technologies, Proceedings of the 5th International Conference on Sustainable Energy and*

*Environmental Protection SEEP 2012*. Dublin City University: School of Mechanical and Manufacturing Engineering, 120–125.

10. Nikezić, Z., Nikezić, A., **Janković, N.** (2011). „Fragments of nature as a development strategy of post-industrial landscape in light of climate change“. U: Bogdanović, R. (ur.). *New Urbanity. Cities vs. Global Changes*. International symposium on sustainable development and planning. Belgrade: STRAND – Sustainable Urban Society Association, 144–153.
11. Nikezić, A., **Janković, N.** (2011). „Braunfield kao izazov u procesu adaptacije i ublažavanja efekata klimatskih promena / Brownfield as a challenge in the process of adaptation and mitigation to climate change“. *Zbornik radova [Elektronski izvor] / Međunarodni Naučno-stručni skup "Arhitektura i urbanizam, građevinarstvo, geodezija - juče, danas, sutra", Banja Luka, 15. decembar 2011. = Proceedings / International Academic and Professional Conference "Architecture and Urban Planning, Civil Engineering, Geodesy - past, present, future"; [glavni i odgovorni urednik Milenko Stanković]*. Banja Luka: Arhitektonsko-građevinski fakultet, 321–333.

#### **M34** Саопштење са међународног скупа штампано у изводу

12. Nikezić, A., **Janković, N.** (2013). „Belgrade Shipyard sa a potential resource in the Process of Adaptation to Climate Change“. *ECCA 2013 European Climate Change Adaptation Conference: Integration Climate into Action*. Germany: Hamburg.
13. Nikezić, A., **Janković, N.** (2011). „Košutnjak – Landscape as a Learning System“. *EFLA Regional Congress of Landscape Architecture, „Mind The Gap. Landscape For a New Era”*, Tallinn, Estonia, 2-4. Nov 2011.

#### **M40** Монографије националног значаја

##### **M45** Рад у тематском зборнику националног значаја

14. Kušić, A., **Janković, N.** (2015). „Interview with Peter Eisenman“. In: Djokić V., Bojanić P. (eds). *INTERVIEWS: ISSUES? Concerning the Project of Peter Eisenman / on Architectural Education*, Belgrade: University of Belgrade – Faculty of Architecture, 22–32.
15. **Janković, N.**, Nikezić, A. (2014). „„Eko-matrica“ kao mogući model transformacije predeone strukture Novog Beograda“. U: Djokić, V., Z. Lazović (ur.). *Uticaj klimatskih promena na planiranje i projektovanje: smernice i preporuke*. Bg: Univerzitet u Beogradu - Arhitektonski fakultet, 66–79.
16. Kušić, A., **N. Janković** (2013). „Interview with Renato Rizzi“. U: Djokić, V., P. Bojanić (ur.). *Interviews: Architecture of Deconstruction / The Specter of Jacques Derrida*. University of Belgrade - Faculty of Architecture, 88–98.
17. Nikezić, A., **Janković, N.** (2013). „„Eko-matrica“ kao strategija formiranja produktivnog urbanog pejzaža na primeru priobalja Novog Beograda“. U: Djokić, V., Z. Lazović (ur.). *Uticaj klimatskih promena na planiranje i projektovanje: razvijanje strategija i obrazaca*. Beograd: Univerzitet u Beogradu - Arhitektonski fakultet, 128–147.
18. Nikezić, A., **Janković, N.** (2012). „Stanice nove prirodnosti u savremenom gradu“. U: Djokić, V., Z. Lazović (ur.). *Uticaj klimatskih promena na planiranje i projektovanje: razvijanje optimalnih modela*. Beograd: UB - Arhitektonski fakultet, 110–127.
19. Nikezić, A., **Janković, N.** (2011). „Napušteni prostori kao impuls razvoja grada u svetlu klimatskih promena“. U: Djokić, V., Z. Lazović (ur.). *Uticaj klimatskih promena na planiranje i projektovanje*. Beograd: Univerzitet u Beogradu - Arhitektonski fakultet, 126–143.



20. Nikezić, A., **Janković, N.** (2011). „Braunfeld kao eko-park edukacije“. U: Zlatanović-Tomašević, R. Gajić, F. Kaić (ur.). *Budućnost razvoja naselja u svetlu klimatskih promena, zbornik radova / Simpozijum povodom 50 godina Društva urbanista Beograda*. Beograd: DUB, 65–103.
21. **Janković, N.** (2010). „Zdravstveni turizam – problemi i perspektive razvoja banja u Srbiji“. U: Pucar, M., B. Joksimović (ur.). *Održivi razvoj banjskih i turističkih naselja u Srbiji*. Beograd: Institut za arhitekturu i urbanizam Srbije, 75–86.

#### **M50 Радови у часописима националног значаја**

#### **M51 Рад у часопису међународног значаја верификован посебном одлуком**

22. Nikezić, A., **Janković, N.** (2016). „Rethinking Spontaneous Transformation: the case of Belgrade abandoned places“. *International Journal of Cultural Heritage*, 1, 25–32 (ISSN: 2367-9050) <http://iaras.org/iaras/journals/caijch/rethinking-spontaneous-transformation-the-case-of-belgrade-abandoned-places>
23. Nikezić, A., **Janković, N.** (2014). „Seeking A New Architectural Paradigm“. *International Journal of Design & Nature and Ecodynamics*, 9/1, 47–56 (ISSN: 1755-7445)
24. Nikezić, A., **N. Janković** (2012). „„Eco-infill“ as an alternative strategy for post-industrial landscape in the light of climate change: the case of Belgrade shipyard“. *Facta Universitatis, Series: Architecture and Civil Engineering*, 10/3, 327–341.

#### **Остале публикације и резултати од значаја**

25. Nikezić, A., **Janković, N.** (2014). „Nature in\_ between New and old (Belgrade)“. U: Ćuković Ignjatović, N., D. Ignjatović (ur.). *Use-Re-Use: New Belgrade*. Belgrade: University of Belgrade - Faculty of Architecture, 53–62.
26. **Janković, N.** (2012). „Komunikacija u gradu: susre(s)t i Bulevar Kralja Aleksandra / Communication in the city: meeting and Bulevar Kralja Aleksandra [King Aleksandar Boulevard]“, in: Dragana Vasiljević Tomić, ed., *Arhitektonske intervencije i transformacije: Bulevar Kralja Aleksandra: 001-100/Architectural Interventions and Transformations: King Aleksandar, 001-100*, Belgrade: University of Belgrade - Faculty of Architecture, 11–14.
27. Glaudemans M. (2012). *Stadslab European Urban Design Laboratory: Between the Bridges. Stadslab Master Class 2011*. Fontys Univeristy of Aplied science, Tilburg, 2012. (authors: Marc Glaudemans, **Natasha Jankovic**, Zaklina Gligorijevic, Mirjana Milanovic, Igor Marko, Marnix Scholman, Taddeus van der Weegen)
28. Durate R., Gubic I., **Jankovic N.**, Moritz S., Tusinski O., Wolff M. (2011). *Industrial heritage: Hutmen*. In Mironowicz I., Ryser J. (eds.): *Urban Change: The Prospect of Transformation*, UN Habitat & Wroclaw University of Tehnology, Wroclaw, pp. 76–78.
29. Durate R., Gubic I., **Jankovic N.**, Moritz S., Tusinski O., Wolff M. (2011). *Sound and Space*. In Mironowicz I., Ryser J. (eds.): *Urban Change: The Prospect of Transformation*, UN Habitat & Wroclaw University of Tehnology, Wroclaw, pp. 116–118.
30. Durate R., Gubic I., **Jankovic N.**, Moritz S., Tusinski O., Wolff M. (2011). *Filling in the gaps*. In Mironowicz I., Ryser J. (eds.): *Urban Change: The Prospect of Transformation*, UN Habitat & Wroclaw University of Tehnology, Wroclaw, pp. 218–220.
31. **Јанковић Н.**, Савић А., Секулић Д., Спахић А.: *Мапа управљања Београдом*. Београдска интернационална недеља архитектуре, Београд, 2012.

## 5. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

На основу прегледа и детаљне анализе докторске дисертације кандидаткиње Наташе Јанковић, маг.инж.арх, Комисија констатује да је дисертација написана у складу са одабраном темом, и да су структура дисертације, проблем и предмет истраживања, примењени научни методи и научне хипотезе у складу са пријавом теме за коју је Универзитет у Београду дао сагласност. Дисертација у потпуности задовољава научне критеријуме, како у погледу квалитета и научне аргументације, тако и у погледу остварених резултата, научних доприноса и применљивости за будућа истраживања. Кроз израду дисертације, као и кроз објављене радове у монографским публикацијама, зборницима међународних конференција, научним часописима, кандидаткиња је показала способност за самосталан научно-истраживачки рад.

На основу свега претходно наведеног у Реферату, Комисија предлаже Научно-наставном већу Архитектонског факултета Универзитета у Београду да се докторска дисертација под називом „**Трансформација предеоне структуре у процесу развоја територије града: Београд друге половине XX века**“ кандидаткиње Наташе Јанковић, маг.инж.арх. прихвати, изложи на увид јавности и упуту на коначно усвајање Већу научних области грађевинско-урбанистичких наука Универзитета у Београду.

У Београду, јануар 2017. године

### ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

.....  
др Владан Ђокић, редовни професор, ментор  
Универзитет у Београду, Архитектонски факултет

.....  
др Ана Никезић, доцент, члан комисије  
Универзитет у Београду, Архитектонски факултет

.....  
др Невена Васиљевић, доцент, члан комисије  
Универзитет у Београду, Шумарски факултет

.....  
др Петар Бојанић, редовни професор/научни саветник, члан комисије  
Универзитет у Београду, Институт за филозофију и друштвену теорију

.....  
др Идис Турато, ванредни професор, члан Комисије  
Свеучилиште у Сплиту - Факултет грађевинарства, архитектуре и геодезије;  
гостујући професор, Универзитет у Београду, Архитектонски факултет